

Akademie múzických umění v Praze

Divadelní fakulta Katedra činoherního divadla

Bakalářská práce

Vojtěch Nejedlý: K partnerské spolupráci při inscenačním procesu

Posudek vedoucího práce

Vojtěch Nejedlý se rozhodl ve své bakalářské práci zabývat partnerským vztahem jednotlivých složek v inscenačním procesu a jejich schopností vstupovat do společného tvůrčího dialogu. Podrobněji se věnuje především těm fázím průběhu jevištní realizace inscenace (klauzury), které byly tvůrčím dialogem ovlivněny ať už v pozitivním či negativním slova smyslu. Páteř studentovy práce tvoří reflexe jeho režie bakalářské inscenace Don Juan se vrací z války autora Ödena von Horvátha, ale uvádí příklady i ze svých klauzurních prací (Večer tříkrálový, Pension pro svobodné pány, Vojnarka, Maryša a Svatební hosté).

V úvodní kapitole Dramaturgická příprava Vojtěch Nejedlý zdůvodňuje, proč si spolu s dramaturgyní Anežkou Bergmanovou vybrali poměrně náročnou a svým způsobem komplikovanou Horváthovu předlohu a jaké okolnosti (včetně mimodivadelních) je k tomu vedly. Formuluje také ústřední téma, které v textu objevili a které je velmi oslovilo (Juanova neodolatelná touha žít ve chvíli, kdy je mu smrt předurčena – on se snaží všemožnými způsoby tomuto osudu vyhnout, aby nakonec zjistil, že právě tato snaha jej k smrti přivedla). Již zde se ale student setkává s jistým nedostatkem, který ho provází celé studium a který se mu daří systematicky, byť pozvolna, odstraňovat – namísto přístupu od celku k jednotlivostem volí často pravý opak, díky přilišnému soustředění se na jednotlivosti a detaily ztrácí vědomí celku, souvislostí a určitého nadhledu. Dále v této kapitole popisuje způsob obsazování jednotlivých rolí a zde je nutné vyzdvihnout jeho vědomí hereckého rozvoje jednotlivých studentů herectví a zároveň snahu po velmi potřebné (zvláště v tomto případě) „ansámblovosti“.

V další kapitole nazvané Režijně – scénografické řešení se podrobně věnuje značnému kreativnímu přínosu scénografky Lindy Holubové ke zdařilému výsledku klauzurní

inscenace. Konkrétně uvádí, jakým způsobem vznikl základní znakový hrací prostor (plocha tvořená vyvýšenými „kameny“ mezi nimiž jsou nepravidelné asi dvoucentimetrové hluboké mezery), jakým způsobem se vyvíjela práce s kostýmem či rekvizitou nebo jak se vypořádali ve skromných podmínkách školní učebny se „sněhostrojem“.

V kapitole Herectví analyzuje Vojtěch Nejedlý v některých případech poměrně trnitou cestu výběru hereckých výrazových prostředků od psychologického realismu až k žádoucímu tzv. znakovému herectví. To, že se mu nakonec podařilo sjednotit herecký styl u všech protagonistů k účinnému a působivému celkovému výsledku, je především jeho zásluha.

V závěrečné kapitole Režie vytvářející podmínky k tvorbě vyzdvihuje důležitost a potřebnost opravdové tvůrčí atmosféry podle něj jako jednu ze zásadních podmínek smysluplné tvorby. To vyžaduje od všech aktérů značnou dávku nasazení, tolerance a zapálení se pro „věc“. V této souvislosti uvádí student se značnou dávkou rozčarování, že se mu daleko více těchto vlastností dostalo zvláště v závěrečné fázi zkoušení od herců a scénografky, než od spolupracovníka nejbližšího, tj. od dramaturgyně. Uvědomuje si také důležitost hudby jako scénického prvku, který může být velmi inspirující, ale i spoutávající.

Bakalářská práce Vojtěcha Nejedlého je přehledná a vyniká zejména upřímnou snahou odhalit a pojmenovat některé nedostatky (a také klady) jeho dosavadní režijní práce na studijních úkolech (výše zmiňované soustředění se spíše na jednotlivosti než na celek, žádoucí odstup, umožňující sledovat dění na jevišti očima budoucího diváka). Cenné jsou jeho některé prakticky ověřené zkušenosti, které bude moci využít ve své budoucí praxi, jako např. že míra použitých hereckých prostředků (stejně jako načasování či tzv. „timingu“) je vnímána herci na jevišti zcela odlišně než diváky v hledišti atd. Pokud je smyslem teoretické bakalářské práce i konstruktivní sebereflexe procesu při plnění vytčených studijních úkolů, pak je práce Vojtěcha Nejedlého naplněna takřka beze zbytku. Co jí lze však vytknout, je poměrně malý arzenál použité teoretické literatury.

Bakalářskou práci Vojtěcha Nejedlého navrhuji k obhajobě a navrhuji známku „A-B“.

V Praze dne 20.6.2018

Doc. Mgr. Milan Schejbal

